

SAUSIS – KOVAS
2024 M.

Tiberiados bendruomenė Maldos bendrystė

Brangūs draugai Kristuje!

Tiberiados broliai džiaugiasi galėdami palinkėti jums laimingų ir šventų 2024 metų. Kalėdos – tai metas, kai jaučiame, kad Dangus – Viešpats – artėja, kad Jis yra tarp mūsų, trapi liepsnelė vidury nakties. Kaip gera ją kontempuoti, o svarbiausia – saugoti. Etty Hillesum tai pasakė vieno ankstesnio karo metu: „Ketinu padėti tau, mano Dieve, neužgesti manyje, bet iš anksto nieko negaliu užtikrinti. Tačiau vienas dalykas man darosi vis aiškesnis: ne Tu gali padėti mums, o mes galime padėti Tau - ir taip padedame patys sau. Tai viskas, ką galime išgelbėti šiais laikais, ir tai vie-

nintelis svarbus dalykas: truputis Taveš mummyse, mano Dieve. Galbūt mes taip pat galime padėti išryškinti Tave kitų kankinių širdyse“. Mums ši liepsnelė neabejotinai įgavo kūdikio, gulinčio édziose, pavidalą, kuris mums sako, kad nuo tada Viešpats nenustoja artėti prie mūsų, prie mūsų gyvenimo, mūsų projektų, mūsų klausimų, mūsų konfliktų... Taip stipriai, kad kartu su patriarchu Jokūbu sušunkame: „Viešpats buvo čia, ir aš to nežinojau“.

Bendruomenės žinios

Kalėdų malonė ir Baltriškėse kviečia mus atpažinti, kur Viešpats prie mūsų artėja ir kaip mus veda. Tad štai keli trumpi aidai iš mūsų gyvenimo, iš mūsų nuotykių, kuriuose Jį patyrėme. Pradėkime nuo džiaugsmo, kad per šį laikotarpį gyvenimas vyko paprastai, nepaisant to, kad nebuvo br.

Mišelio. Jam reikia laiko pailsėti ir atgauti jėgas (žr. ankstesnę „Maldos bendrystę“). Žinoma, mes jo ilgimės, o didžiausias mūsų bendrystės ženklas, be abejo, yra malda. Br. Jonas kelių dienų išvyks į šabo metus: dvasinio atsinaujinimo, studijų ir piligrimystės laiką (žr. ankstesnę „Maldos bendrystę“). Kadangi jis daug triūsia Baltriškėse, pastaruoju metu nemažai laiko praleido dalydamasis su mumis savo techninėmis žiniomis: apie šildymą, traktorius, pjūklus ir t. t. Mat netrukus turėsime susitvarkyti patys. Padėti mums iki Advento pradžios iš Belgijos atvyko brolis Egidijus, po jo – brolis Emanuelis. Esame labai dėkingi už paramą, kurią jie mums suteikė, taip pat broliams Belgijoje, kurie juos mums atsiuntė. Taigi, gyvenimas ir misija tęsiasi, o tai leidžia mums suprasti, kad Baltriškėse iš tiesų

yra ateitis, net jei mūsų pasaulis kaip niekad nesaugus. O geriausias šios ateities ženklas yra tai, kad br. Vytautas po devynerių metų, praleistų Belgijoje, atvyko įsijungti į bendruomenę ir birželio 8 d. čia, Lietuvoje, duos amžinuosius įžadus. Dar vienas džiaugsmo ir vilties šaltinis yra etapas, kurį pasiekėme dėl būsimų brolių namų. Geriau reikalai negalėjo klostytis – šiuo metu rengiamas statybos leidimas. (žr. toliau pateiktą brolio Joakimo pristatymą).

Galiausiai vienas iš svarbiausių šių metų bendruomenės projektų yra paskaitos, kurias mums veda psichologė ir teologas. Per paskaitas, filmus ir dalijimąsi mes nagrinėjame – ir, tikiuosi, koreguojame – savo tarpusavio santykių būdą. Mane ypač sujaudino Karl Barth (šveicarų reformatų teologo) citata paskaitos metu. Tegu ji vadovauja mano gyvenimui: „Tarp artimiausių egzistencijos aplinkybių, - rašo jis, - nėra nė vienos, kuri žmogui keltų didesnę mįslę nei moterų egzistavimas – nei klausimas: kas yra moterys ir kokios jos yra? O vyras savo ruožtu yra tokia pat didelė mįslė moteriai. Tegul niekas nemano, kad gali būti žmogumi, nesusidūręs su šia mįsle ir neturėdamas su ja kovoti; o svarbiausia, tegul niekas neišsivaizduoja, kad jau ją išsprendė. Būti žmogumi reiškia niekada nenustoti stebėtis ir norėti išsiaiškinti kitos lyties slėpinį. [...] Mįslė, kurią reiškia kitas, nėra teorinė, savanoriška ar objektyvi; ji yra praktinė, privaloma, žmogiška. Tai didžioji mįslė, dėl kurios tiek vyras, tiek moteris, tarpusavio konfrontacijoje patys ir sau tampa mįsle. [...]

Br. Vytautas misijoje Dusetose

Vyras sunerimsta dėl moters buvimo, o moteris – dėl vyro buvimo. Žmogus klausia priešais jį stovinčio žmogaus: „Kodėl tu toks skirtingas nuo manęs? [...] Ar nori įrodinėti, kad tavo buvimo būdas, kuris mane glumina, taip pat yra žmogiškas? Ar gali man tai parodyti, kad galėčiau suprasti?“ Pastarosiomis savaitėmis mūsų surinkti liudijimai patvirtina šios nuostabios ištraukos aktualumą (žr. toliau). Jei Dievas šiame tekste neįvardijamas, ar nebūtų tik Jis, toks nuolankus, kuris moko mus priimti vieni kitus, vieni į kitus kitaip žvelgti – bendruomenėje, poroje, visuomenėje? Bet kuriuo atveju man atrodo, kad be Jo Baltriškės pasiliktu nesuprantamos... Kodėl tokia nuošali vieta tapo neįtikėtinu susitikimų kryžkele?

Nazareto šeimos

Nuo tada, kai 2021 m. lenkų šeima (Michalas ir Karolina) išdrįso metams persikelti į Savičiūnus, Nazareto šeimų nebepritrūko. Netgi nuo vienos išaugome iki dviejų. Nazareto šeimoms – tai yra laikas, porai, šeimai, susitelkimui, poilsui, paprastumui, tikėjimo ir maldos gyvenimo pagilinimui. Jie gyvena arti brolių, bet savo ritmu. Ryšys su broliais taip pat gali būti išreiškiamas per vieną ar kitą teikiamą tarnystę. Praėjusiais metais dvi šeimos mums labai padėjo atliekant miškininkystės darbus ir restauruojant nedidelį tvartą. Tačiau kartais bendravimas duodamas dovanai, ir gilesnis,

Atsisveikinimo vakaras su Edgars, Inga, Marija ir Vincents

atskleidžiantis šeimų ir brolių panašumą. Pavyzdžiui, bendruomenės rekolekcijų metu abi šeimos palaikė namuose ne tik tvarką, bet ir dvasią (žr. Esteros liudijimą toliau). Jų buvimas šalia yra neįkainuojama dovana broliams. Bjornas ir Renata tęsia antrus metus iki lapkričio mėnesio. Jis yra jūreivis, dalį laiko dirba savo laive ir dalį laiko – namuose. Rudenį jis dalyvavo keliose gelbėjimo misijose Šiaurės jūroje, apie kurias pranešė žiniasklaidai. Tuo tarpu Renata saugo židini. Prieš pat Kalėdas kita šeima – Edgaras ir Inga su dviem vaikais – grįžo į savo nedidelį ūkį Latvijoje su naujomis jėgomis, nauja viltimi ir nauju ryšiu su broliais. Tą pačią dieną, jiems išvykus, atvyko nauja šeima, kaip Betliejaus piligrimai: Mindaugas ir Ieva su mažuoju Juozapu. Pirmoji lietuvių šeima. Jie sudarė gyvą prakartėlę Kūčių Mišioms. Koks džiaugsmas, kadangi šiemet šventėme pirmosios gyvosios prakartėlės, įsteigtos Šv. Pranciškaus prieš 800 metų jubiliejų.

Brolis Ivanas

TUK, TUK, KAS ČIA?*

Po kelių mėnesių betikslių kelionių, klaidžiojant zigzagais po Baltijos šalių platybes, mano kelrodė vėl mane atvedė į Lietuvą. Pirmosiomis rugsėjo dienomis neturėjau tikro supratimo, kur esu ir kur noriu vykti. Važia-

* Tekstas išverstas iš anglų kalbos. Autorės rašyba išlaikyta. Pvz. pasirinkimas rašyti „dievas“ iš mažosios jos pasirinkimas.

vau per švelnų lietuį palei šiaurės Lietuvos ežerus. Staiga, skambant švelniai muzikai, man nusibodo važiuoti toliau. Šis jausmas mane užplūdo taip staiga, kad visiškai nustebino. Vidury niekur vidinis balsas visa savo galia vertė mane tuoj pat sustoti. Sustoti čia? Kokia beprotiška mintis! Vidury miško, dulkėto kelio, dabar jau gana purvino, pakelėje? Dar kelios minutės ir būčiau pasiekęs tinkamesnę vietą! Bet ne...

Estera pietų pertraukoje po bulviakasio

Ir staiga mano kūnas pasijuto toks pavargęs! Kadangi esu įpratusi sekti šį balsą, nusprendžiau sustoti. Ir tada, po kelių minučių, į mano duris pasigirdo beldimas! Kas, po velnių, tai galėtų būti, čia, vidury niekur? Tikriausiai policija, bandanti man pasakyti, kad čia iš tiesų kvaila vieta sustoti! Ir jie būtų teisūs! Bet ne, tai dvi malonios moterys su dviem vaikais, nedrąsiai bandančios su manimi bendrauti! Radus bendrą kalbą supratau, kad jos nori pakviesti mane į savo namus, pasiūlyti karštą dušą (kokia prabanga) ir ramią naktį tikroje lovoje.

Oho! Pietinėse šalyse tave dažnai kviečia, bet per visus mėnesius, kuriuos praleidau Baltijos šalyse, nieko panašaus nebuvau patyrusi. Nors žmonės buvo labai draugiški ir itin malonūs, jie visada išlaikė atstumą. Bet dabar tai nėra svajonė. Tai tikra! Štai aš ir esu pakviesta praleisti šiek tiek laiko su keliais Baltijos šalių žmonėmis! Šių dviejų moterų vardai yra Renata ir Inga. Jos manęs paklausė, kuo galėtų padėti. Man nieko nereikėjo, išskyrus tai, ko man taip ilgai trūko: apkabinimo! Ir, nuostaba (Heavens!), Renata mane šiltai apkabino!

Puikiai išsimiegojusi šioje nuostabioje vietoje ir akimirka pabendravusi su dviem žaviais vaikais Marija ir Vincentu, Edgaras pasiūlė man aplankyti netoliese esančią bažnytelę. Jis nežinojo, kad neturėjau jokio noro pamatyti dar vieną bažnyčią. Iš tiesų buvau mačiusi gražiausias Europos bažnyčias, bet jos mane paliko tuščią ir beveik pasibjaurėjusią. Tik iš mandagumo nusprendžiau apžiūrėti. Ir pati to nesupratau – vos įžengus į šiuos nedidelius, gana primityvius dievo namus, man suspaudė širdį, o skruostais nenutrūkstamu srautu riedėjo ašaros. Buvau taip sujaudinta! Net neišsivaizdavau, kas su manimi vyksta! Atsisveikinusi tęsiau kelionę į pietus, taip pat norėdama apžiūrėti Lenkiją prieš vėlyvą rudenį grįždama namo į Šveicariją.

Praėjus maždaug dviem savaitėms ir 1000 km, atsidūriau kavinėje netoli Gdansko ir galvojau: „Ką aš čia veikiu? Ko aš čia ieškau?“ Viskas staiga atrodė beprasmiška. Tiesą sakant, nuo tada, kai išvykau iš Baltriškių, norėjau grįžti atgal. Kažkas mane šaukė: „Estera, grįžk ten!“ Bet juk 700 km atgal yra juokinga! Ir tu žinai, ką aš galvoju apie šiuos giliai religingus žmones! Vis dėlto kažkas primygtinai reikalavo: „Grįžk atgal, perženk savo šešėlį. Suteik sau teisę išsiklausyti į savo troškimą!“ Po tam tikrų dvejonių

paskambinau Ingai, ar ji sutiktų, kad grįžčiau ir apsistočiau pas juos.

Išokau į automobilį ir išvažiavau priešinga kryptimi. Paprastai esu gana lėta keliautoja, bet šį kartą važiavau „turbosraigės“ greičiu. Neįmanoma nusakyti, ką tą akimirką jaučiau! Tai buvo tarsi grįžimas namo! Kai atvažiavau, dangus buvo labai tamsus, su lietaus debesimis, bet vos tik pastačiau automobilį Baltriškėse, debesys atvėrė nedidelį langą ir atskleidė saulę. Ji tarsi norėjo mane pasveikinti! Didelis dangus! Kaip baisu! Bet taip neįtikėtina gražu!

Po kelių dienų sulaukiau pirmojo bulvių derliaus... ir didžiausio nugaros skausmo per daugelį metų. Susitikau su trimis broliais, ką tik grįžusiais iš Belgijos, ir keliais draugais iš vienuolyno, kurie, aišku, buvo geriau išmokyti šio amato nei aš! Nesu įpratusi prie religinių apeigų, jaučiausi šiek tiek nejaukiai besimeldžiant ir laiminant maistą. Tačiau galiausiai tai atrodė natūralu, todėl stengiausi kuo geriau sekti.

Derliaus nuėmimo vakarą turėjo būti paruošti šašlykai. Šiai užduočiai vadovavo brolis Joachimas. Tuomet ir įvyko pirmasis mūsų pokalbis. Brangusis broli, kaip tau turėjo būti sunku klausytis žydės, nuolat besiginčijančios su dievu ir manančios, kad jis veikiau žiaurus psichopatas!

Kad tas krikščionių ir žydų dievas yra toks išjuokiamas dievas, kupinas nuoskaudų ir piktų kėslų, šiek tiek panašus į užsispyrusį, nepatrauklų vyrą! Mano išeitis, kaip ne visada būti piktai, yra eiti budizmo keliu, nes atradau, kad tai vienintelė filosofija, padedanti gyventi padorų gyvenimą. Tiek to, anarchistei, agnostiškei ir nepatenkintai žydei, kuri aš esu!

Br. Joakimas su nuostabia kantrybe klausėsi mano pamokslų. Jei ir buvo sumišęs, to jis neparodė! Priešingai, klausėsi susidomėjęs ir atsidavęs, neleisdamas man pajusti, jog būčiau sutrikusi ar eičiau tiesiu keliu į pragarą. Jis papasakojo man savo istoriją, kas jį į šią kongregaciją atvedė, savo abejones ir būdus, kaip su jomis kovoti. Manau, kad tai buvo geriausias pokalbis, kokį iki šiol esu turėjusi su dievo žmogumi!

Baltriškėse praleidau dvi savaites. Buvo tiek daug apreiškimų. Neperdėdama galiu pasakyti, kad tos kelios dienos pakeitė mane visiems laikams! Tiksliai nežinau kaip – vis dar kovoju su dievu – bet kažkas pasikeitė mūsų santykiuose. Mūsų ginčai nebeprimena destruktivaus Dzeuso ir Heros susirėmimo: jie tapo labiau supratingi. Šiek tiek kaip sveikuose žmonių santykiuose, kai reikia daug laiko, kantrybės ir geranoriškumo, kad vienas kitą pakankamai pažintume ir suprastume.

Jaučiu, kad esu mylima tokia, kokia esu. Besąlygiškai! Žinoma, turime mažų ir didelių nesusipratimų (bent jau aš!). Stengiuosi suprasti jo kalbą, kartu išlikdama laukine ir užsispyrusia partnere. Tačiau JIS, regis, tam neprieštarauja. Aš darau, ką galiu, ir jam to pakanka. Jei kartkartėmis vis dar pykstu, nebeįsivaizduoju savęs užtrenkusios duris jam prieš veidą. O jei tai vis dėlto pasikartotų, žinau, kad jis vėl pasibelstų į duris. Taigi mielai jam jas atidaryčiau! Kita vertus, jei jis būtų toks pat užsispyręs kaip aš ir dūsautų, nedvejojdamas keliaučiau 2000 km! Žinau, kad rasčiau jį Baltriškėse! Galiausiai manau, kad, jei ištiktų nelaimė, tai aš būčiau toji, kuri pasibelstų į jo duris. Net nekantrauju, kada vėl galėsiu pasikalbėti su šiuo kabančiu Jėzumi mieloje mažoje Baltriškių bažnytelėje!

Estera iš Ciuricho

Architektas pristato projektą Panevėžio vyskupui. Graži akimirka!

NAUJI NAMAI BROLIAMS

Jau kelerius metus bendruomenė sprendžia naujų brolių namų klausimą. Dabartinis namas tapo per mažas ir nebepritaikytas bendruomenės gyvenimui: gyvenant kaip broliams reikia erdvės! Pamažu šis projektas įgavo pavidalą. O kelionė, kurią kartu nuėjome kaip broliai, taip pat leido mums sustiprinti broliškus tarpusavio ryšius. Mūsų architektas Rimvydas sakydavo, kad statydamas namą porai, jie turi susitarti dviese, o mes prie stalo sėdime penkiese... Ačiū, Rimvydai, kad priimdavai mūsų paskutinės minutės pakeitimus. Ir po truputį suteikei šiam projektui formą.

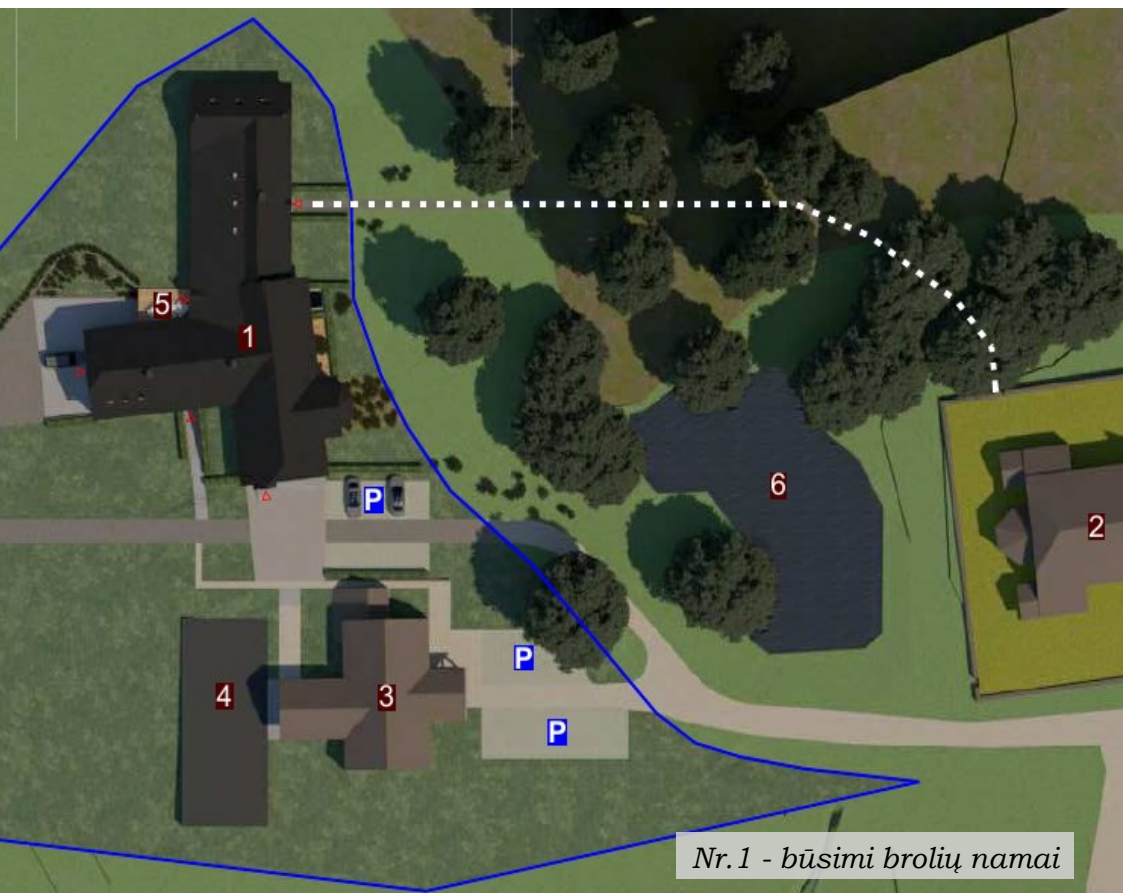
2023 m. lapkritį susitikome su visais broliais ir seserimis, kad pristatytume projektą ir jį patvirtintume. Šis susitikimas buvo graži akimirka, kur pajutome bendruomenės pasiektą vienybę, ir tai yra gražiausias mūsų kelionės vaisius.

Prancūzų kalboje turime posakį: „Vieni einame greičiau, kartu einame toliau“. Advento pradžioje mus aplankė Panevėžio vyskupas Linas Vodopjanovas ir susi-

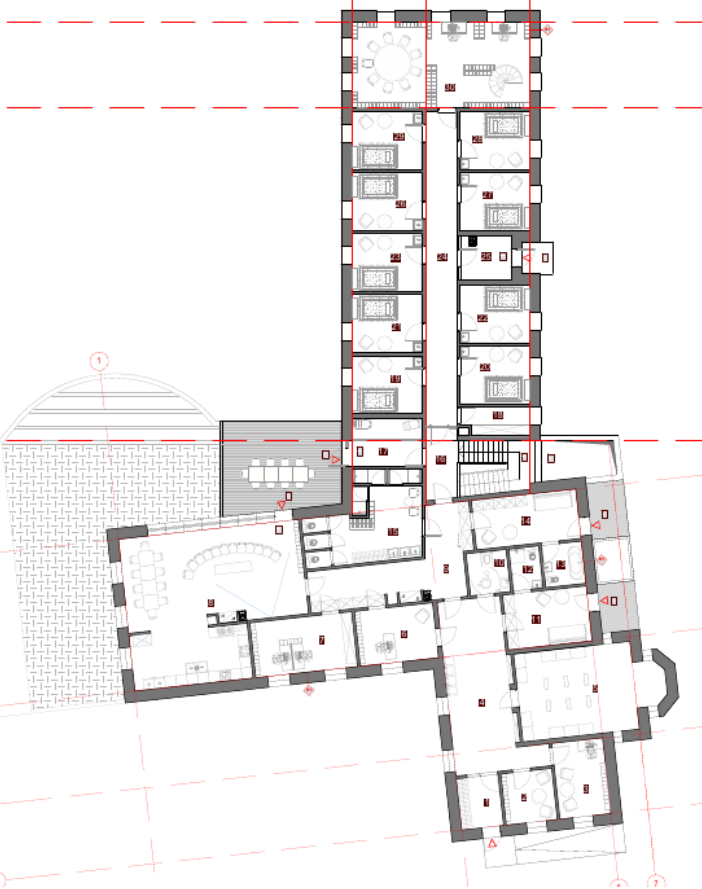
pažino su projektu. Jis mums kalbėjo apie pamatus, ant kurių statome. Kartu su juo, mums labai aišku, kad mūsų pamatai – ne liejamas betonas, bet broliškas gyvenimas. Atviras visiems broliškas gyvenimas – visiems priimtiems žmonėms. Šie nauji namai suteikia mums galimybę įleisti šaknis Baltriškių žemėje.

Projektas padalytas į tris pagrindines erdves: broliams skirtą erdvę su vienuolika miegamųjų, bendru mazgu, bendruomenės erdvę valgiui, su biblioteka, oratorija, kabinetais ir pokalbių kambariais, bei rūšį su darbo ir maisto sandėliavimo patalpomis. Tai sudaro apie 500 m² gyvenamojo ploto ir dar 250 m² rūšių bei techninių patalpų – įtrauktas brolių darbo ir misijos gyvenimas. Be to, galėsime priimti pro šalį vykstančius brolius ir net išplėsti savo narių skaičių. Galiausiai, projektas puikiai dera su vieta: netoli klebonijos ir bažnyčios, Baltriškių kaimo dvasiai derantis stiliumi.

Nr. 1 - būsimi brolių namai

Šiuo metu mes prašome statybos leidimo. Viešasis svarstymas jau praėjo. Nežinome, kaip viskas klostysis dėl kitų dalykų: visa eiga bus pranešama mūsų puslapyje. Tik žinome, kad 2024 m. reikės pagalbos Nedvejokite platinti šią informaciją. Vienas brolis sakė, kad mums reikia ir pasitikėjimo, ir atsargumo: pasitikėjimo, nes pirmiausia tai Viešpaties darbas, ir atsargumo, nes svarbiausia yra mūsų broliškas gyvenimas, o pastatas yra tik

priemonė, leidžianti tai įgyvendinti. Tiesą sakant, tai reiškia nuolatinį grįžimą prie Jėzaus žodžių: „Ieškokite Karalystės, o visa kita bus Jums pridėta“.

Brolis Joakimas

Jei norėsite mums padėti:

Tiberiados Bendruomenė
LT 21 7300 0100 9273 9535

SWIFT: HABALT22

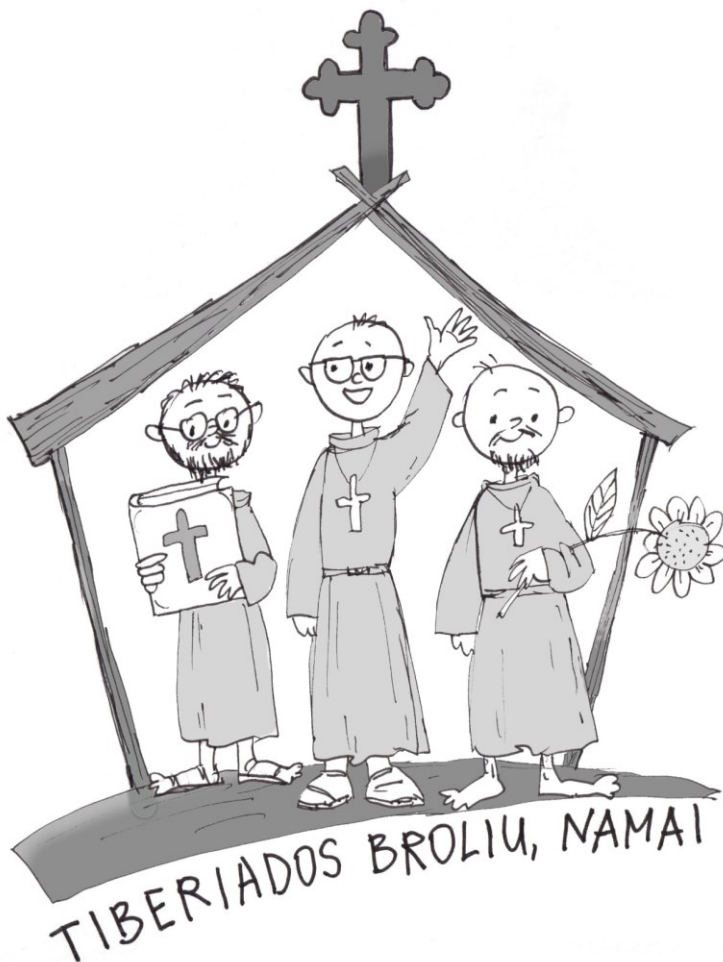
Paskirtis: „Brolių namai“

Taip pat galite pasiūlyti savo pagalbą rašydami adresu:
baltriskes@tiberiade.lt, arba skambindami
telefonu +370 696 33503.

Daugiau informacijos (planai, aktualumas ir t.t.):

www.tiberiade.lt/parama-broliu-namams

Nedvejokite platinti šią informaciją.

KALĒDŲ MALONĒ

Brangūs broļiai, kadangi nesu pernelyg ekspresyvi, tikiuosi, kad šis laiškas parodys, kaip jaučiuosi. Dėkoju jums už šią viešnagę. Išvykau su nauju ramybės jausmu, labiau pasitikėdama Jėzumi. Jūs išmanote svetingumo meną, tokį, kuris atliekamas su didžiausiu pasaulyje natūralumu ir paprastumu. Vienintelis toks priėmimas, kuris viešnagės pabaigoje priverčia ištarti: „Jaučiuosi čia šiek tiek kaip namie“. O Kalėdos be šio jausmo būtų sunkiai išgyvenamos. Ačiū, kad man tai suteikėte. Kelioms dienoms atvėrėte man savo bendruomenės duris ir aš pamačiau tiek daug perlių – ten, kur gyvena Viešpats, jų gausu. Vyrų, tokie skirtingi, vilkintys tuo pačiu mėlynu drabužiu. Kiekvienas iš jūsų yra Kristaus veidas, kurį siūlote kitiems, kaip ir pati įsitikinau. Visi esate panašūs į Jį. Būti kurį laiką priimtai tokių mokinių yra stebuklas širdžiai jaunos moters, kuri šiek tiek vieniša ir paniurusi, ieškanti kažko, ką jai sunku apibrėžti. [...] Linkiu jums nuostabios Naujųjų metų stovyklos, metų, kurie pagilintų jūsų Dievo ilgesį ir sustiprintų jūsų žingsnius Kristaus žingsniais. Šį kartą negaliu baigti pažadu, kad ateityje jus aplankysiu, bet, žinant mūsų Tėvą, nėra nieko mažiau tikro! Ačiū, ačiū, ačiū kiekvienam iš jūsų!

Isaure (grįžtanti į Varšuvą su kišenėmis, pilnomis perlų)

KALENDORIUS

Sausis

01-31 d. Nazareto mėnuo (be priėmimo)

08 d. br. Jonas išvyksta Šabo metams

31-02 d. Pal. Teofiliaus Matulionio gimnazistai

Vasaris

02 d. Panevėžio vyskupijos pašvęstieji Baltriškėse

03-04 d. Pjūties vaikų žiemos savaitgalis

03-04 d. Paauglių savaitgalis

07-08 d. Kauno šv. Jono Pauliaus II gimnazistai

09-11 d. Vaikinių savaitgalis

09-11 d. Šv. Ignaco Lojolos ateitininkai

16-18 d. Kalvarijų parapijos patarnautojai

16-18 d. Maltiečių rekolekcijos

19-25 d. Nazareto savaitė (be priėmimo)

26-05 d. Bendruomenės susirinkimas Belgijoje

Kovas

06-08 d. Lobių dirbtuvės, Arkos bendruomenė

08-10 d. Utenos Alfa kursas

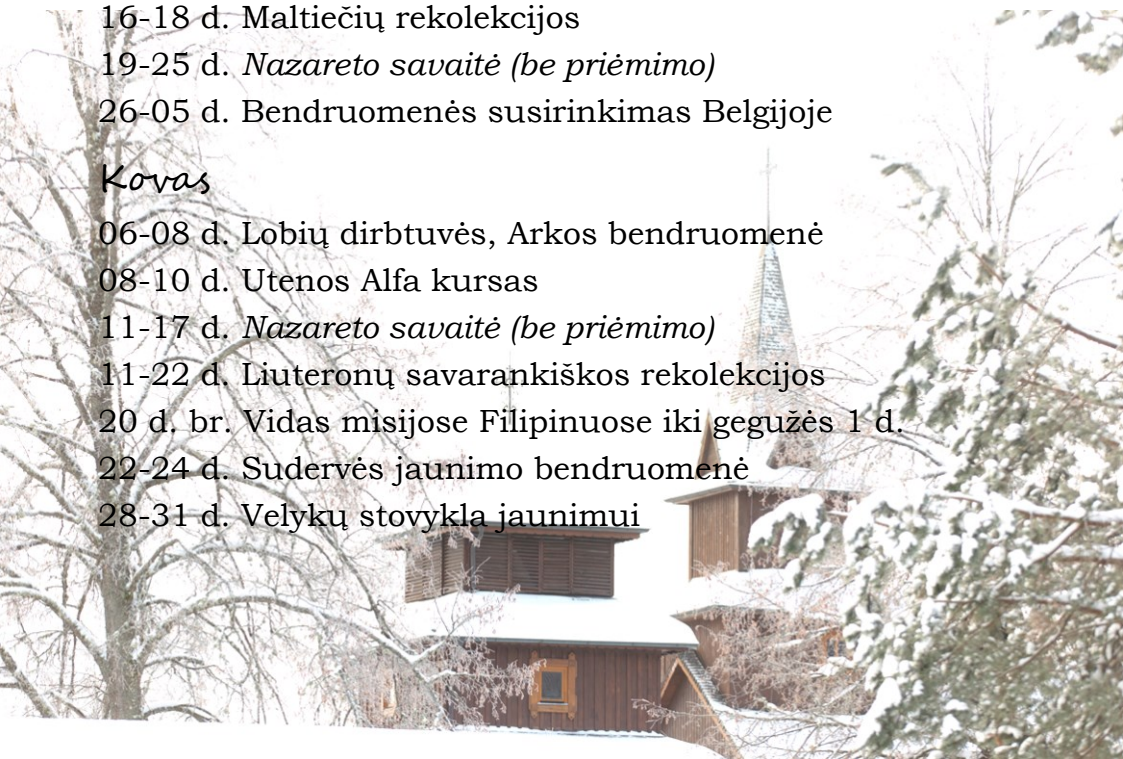
11-17 d. Nazareto savaitė (be priėmimo)

11-22 d. Liuteronų savarankiškos rekolekcijos

20 d. br. Vidas misijose Filipinuose iki gegužės 1 d.

22-24 d. Sudervės jaunimo bendruomenė

28-31 d. Velykų stovykla jaunimui

MALDOS INTENCIJOS

1. Viešpatie, Taikos Kunigaikšti, didesnis už mūsų širdis, meldžiame Tave taikos visose konfliktų vietose. Parodyk mums, kaip šiais 2024 metais puoselėti taiką savo gyvenamosiose vietose, šeimose ir bendruomenėse.
2. Viešpatie, Gerasis Ganytojai, meldžiame Tave už br. Mišelį ir šį jam skirtą poilsio laiką. Taip pat patikime Tau br. Jono šabo metus. Galiausiai pavedame Tau br. Frederiko studijų metų pabaigą. Tu žinai, ko jiems reikia; vesk juos visais jų keliais ir laimink mūsų brolišką ryšį.
3. Viešpatie Jėzau, per Isaure ir Esteros liudijimus, meldžiame Tave už visus žmones, kuriuos priėmėme 2023 m. Vesk kiekvieną iš jų. Suteik mums malonę priimti visus, kuriuos šiais metais mums siunti, išklaudyti juos, gerbti juos, Tave juose matyti.
4. Viešpatie, pjūties šeimininke, Tau patikime mūsų namų statybą, bendruomenės Lietuvoje ateitį ir visus jai tenkančius iššūkius. Meldžiame Tave visų pirma už šiuos namus, kurie mes esame bendruomenėje. Palaimink br. Vytautą šiais jo amžinuųjų įžadų metais ir vėl atsiųsk mums darbininkų savo pjūties laukui.
5. Viešpatie, palaimink visus mūsų geradarius, visus, kurie metai iš metų mums padeda, visus savanorius, vadovus, virėjus, kurie atiduoda savo rankas ir širdis evangelizacijai čia, Baltriškėse.

